

Til det helt principielle vil jeg sige til hr. Søren Gade, at den kunne sådan set være endt mange forskellige steder. Nu endte den så hos mig.

Med hensyn til selve beslutningen bygger den jo på den indstilling, der kom fra Miljøministeriets embedsmænd. Man havde været inde at foretage en vurdering af alle elementerne, og samlet set fandt man altså frem til, at der ikke skulle gøres indsigelser mod den retslige lovliggørelse.

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det selvfølgelig både har været elementer, der trak i den ene og den anden retning. Det, der har været afgørende for den indstilling, der kom fra Miljøministeriets embedsmænd, har været, at Bilka i Horsens allerede var opført, at Dansk Supermarked havde handlet i god tro med alle tilladelser på plads, og at der ville være tale om et eksorbitant værdispild, såfremt man havde arbejdet videre med krav om en fysisk lovliggørelse.

Som den minister, der fik overdraget sagen, syntes jeg, at det eneste rigtige for mig naturligvis var at følge den indstilling, der lå fra embedsmændene i den pågældende sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Ja, jeg klarer det der med Søren, det er jo også et pænt navn.

Jeg er glad for, at justitsministeren sådan set bekræfter, at det lige så godt kunne have været en anden minister, og at den afgørelse, der er foretaget, er en afvejning og ikke specielt en juridisk afgørelse.

Det fører mig så til det spørgsmål om, hvordan ministeren har det med som justitsminister at kigge på sådan en afgørelse, som handler om, at hvis man har brugt mange penge og har bygget det, så får man, selv om det er ulovligt, tilgivelse. Det er jo det, ministeren siger, og det er det, der står sort på hvidt i indstillingen her: at fordi Bilka var så dyr, kostede så mange penge, så får de lov til at slippe, mens man, hvis det havde været et mindre, ulovligt byggeri, så havde været tvunget til at ændre på det.

Hvordan har justitsministeren det med det, altså sådan retsopfattelsen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at den indstilling, jeg har fået fra Miljøministeriets embedsmænd, har været så

vel juridisk som sagligt begrundet, for nu at få det fuldstændig på plads.

Jeg må sige til hr. Steen Gade, at et eller andet sted har min retsfølelse det lidt dårligt, når jeg hører hr. Steen Gade argumentere for, at man ikke skal behandles ordentligt, hvis man er stor, at det kun er, hvis man er lille, at man skal behandles ordentligt.

Den indstilling, der er kommet, bygger på, at det her er et byggeri, der er opført, og at det er opført i fuldstændig god tro. Det synes jeg er nogle argumenter, uanset om det er stort eller lille, der bør veje meget, meget tungt, når man træffer en beslutning. Det sidste er så, at der har været tale om eksorbitant værdispild, og hvad den nedre grænse er for det, er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare på i dag.

Jeg mener, at den indstilling, der kom fra embedsmændene, som var en både juridisk og saglig vurdering, hvilede på et meget belyst grundlag, og den har jeg det godt med.

Steen Gade (SF):

Jeg er enig i, at det er meget belyst. Der står f.eks. i indstillingen, at både ministeriets praksis, udgangspunktet om fysisk lovliggørelse og retshåndhævelsessynspunkter taler for, at ministeren udnytter sine beføjelser efter planlovens § 29, altså gør det modsatte af det, som justitsministeren gjorde i den konkrete sag. Det er da tre vigtige juridiske argumenter.

Og så kommer argumentet for, at det blev tilfaldt. Det argument handler alene om værdispild og om, at de handlede i god tro. Det er da det, som ministeren ikke kan lide, at jeg siger. Hvis man har brugt rigtig mange penge og er stor nok, får man tilgivelse, mens hvis det havde været en lille mand, der havde bygget til på sin landejendom – for den sags skyld en lidt større – havde han fået besked om at rive det ned. Det er sandheden om den her sag. Hvordan har justitsministeren det med det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det er fuldstændig korrekt, at Miljøministeriets embedsmænd har vejet, om man så må sige, de to forskellige måder at anskue denne her sag på op imod hinanden. Tilbage står altså bare, og det kan jeg forstå at hr. Steen Gade er meget utilfreds med, at Miljøministeriets embedsmænd vælger at sige:

De argumenter, der må veje tungest både sagligt og juridisk, er argumenterne om punkt 1: Byggeriet er opført, punkt 2: Man har handlet i